

Titel: IV.

Citation: "IV.", i *Proceskommissionen af 1868. Offentliggjort 1875*. Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/text/jura-texts-r01-shoot-chptrd1e6597.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: *Proceskommissionen af 1868. Offentliggjort 1875*

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

IV.

Om Beslaglæggelse på dens Formue som unddrager sig forfølgning, samt om Sagens Pådommelse i den Sigte des Fraværelse.

§ 197.

Naar der i en under Landsretten hørende Sag er rejst Anklage, som af Retten er bleven henvift til Hovedforhandling, men den Sigtede har unddraget sig Sagens videre forfølgning, kan Retten på Anklagerens Begjæring og, efter at Forsvareren er hørt, ved Kjendelse bestemme, at der skal lægges Beslag på den Formue, som han måtte besidde eller erhverve i Riget. Kjendelsen forkyndes overensstemmende med Reglerne i § 102.

Beror Afgjørelsen af, om Sagen skulde pådømmes ved Landsretten, på størrelsen af den i det givne Tilfælde forskyldte Straf, kan Retten kun træffe en saadan Bestemmelse, naar den finder Anklagerens skjøn om Straffen hjemlet ved det Foreliggende.

Oplyses det senere, at det var den Sigtede umuligt at møde, kan Retten ophæve Be«

slaglæggelsen for et bestemt med Hensyn til den oplyste Undstyldningsgrund afpasset Tidsrum.

§ 198.

Retten drager Omsorg for, at der beskikkes en værge til at bestyre den beslaglagte Formue efter de Regler, som gjælde om borteblevne Personers Formue. værgeren har at afgive Løfte om ikke at lade den Sigtede tilflyde nogen Indtægt af Formuen. Om Ægtefælles og Børns Underholdning af Formuen gjælde den almindelige Lovgivnings Regler.

Den Sigtede bliver fra det Dieblik, Kendelsen er afsagt, uberettiget til at forflytte eller ved Retshandler at rande over nogen Del af den beslaglagte Formue, sidste Villiesbestemmelser dog derunder ikke indbefattede. For at denne Virkning af Beslaglæggelsen skal kunne gjøres gjældende overfor en godtroende Trediemand, således at de foretagne Retshandler tabe Gyldigbed, bliver at iagttage, hvad der i Loven om den borgerlige Retspleje er foreskrevet med Hensyn til Arrest på Gods.

§ 199.

Beslaglæggelsen ophører:

1) naar den Sigtede fremstiller sig for retten eller pågribes;

2) naar Formuen på Grund af den Sigtedes Død eller ifølge de i Fdg. 11. Sept. 1839 foreskrevne Regler tilfalder bans Arvinger ;

3) naar Anklagen frafalder eller Sagen ved Rettens Kjendelse hæves.

Den Ret, som har besluttet Beslaglæggelsen, tager Beslutning om Ophøret i de forannævnte Tilfælde; Formuen med de under Beslaglæggelsen vundne Indtægter og efter Fradrag af de havte Udgifter udleveres derefter til den Sigtede, eller henholdsvis Arvingerne.

§ 200.

I den Eignedes Fraværelse kan ordentligvis ingen Hovedforhandling finde Sted. Kan den Sigtede ikke staffes tilstede, kan Anklagen vel henvises til Hovedforhandling,

men uden at denne berammes; er dette alt sket, udfættes Sagen; dog bør Sagens Fremme mod Medsigtede derved intet Ophold lide. Opstår der Fare for, at Beviser ved Hovedforhandlingens Udsættelse af den foranførte Grund vilde gå tabt, eller at de ved senere Benyttelse vilde give et mindre sikkert Resultat, kunne de efter Rettens Beslutning fores udenfor Hovedforhandlingen.

I Sager, som det ifølge § 35 tilkommer Politimesteren eller ifølge § 39 Private at påtale, kan, naar den Sigtede udebliver uden oplyst lovligt Forfald, og dømmeren ikke finder hans personlige Nærværelse nødvendig, Hovedforhandling finde Sted (§§ 366 og 451).